

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9649

гр. София, 07.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **7558** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от ЕТ „МОРАМЕКС – Тома Марчев“, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от пълномощника си адв. Г. жалба срещу Решение № 000030-6909/28.07.2022 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение заявлението на жалбоподателя за възстановяване на платена с платежно нареждане от 30.03.2021 г. по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ, в размер на 25 000 лв.

С молба от 17.11.2022 г., процесуалният представител на ответника е поискал изменение на решение № 6414/02.11.2022 г., постановено по настоящето дело, в частта за разноските, като моли да му бъде намален размера на присъдените разноски от 1610 лв. на минималния такъв размер. Счита, че делото не е с фактическа и правна сложност, а и своевременно е направено възражение относно размера на хонорара.

С разпореждане от 21.11.2022 г. съдът е съобщил на жалбоподателя за исканото изменение на решението, като е дал едноседмичен срок за становище.

В предоставения срок, жалбоподателят е взел становище по искането като го счита за неоснователно. Посочва, че хонорара е определен съобразно чл. 8, ал.1 от наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, като е съобразен материалния интерес по делото. Предмет на делото е отказа да се възстанови платена държавна такса в размер на 25 000 лв., поради което делото е с материален интерес. Моли за отхвърляне на молбата.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с молба по реда на чл. 248 ГПК. Съгласно разпоредбата на чл. 248 от ГПК компетентен да се произнесе по молбата за

изменение на решението/определението, в частта за разноските е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба. Законодателят е предвидил в случаите, когато съдът не се е произнесъл по направеното искане за разноските, възможност заинтересована страна да направи искане за изменение или допълване на акта като се произнесе по разноските. Това искане следва да се направи в срока за обжалване, а при необжалваемо решение в едномесечен срок от постановяването му.

Подадената молба е подадена от активно легитимирано лице, ответник по делото и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК – в срока за обжалване на решението.

Молбата е допустима, но неоснователна по следните съображения.

В конкретния случай, се иска изменение на решение № 6414/02.11.2022 г., постановено по адм.д. № 7558/2022 г. по описа на АССГ, в частта относно разноските. С цитираното решение, съдът е уважил подадената жалба, като е отменил оспореното Решение № 000030-6909/28.07.2022 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение заявлението на жалбоподателя за възстановяване на платена с платежно нареждане от 30.03.2021 г. по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ, в размер на 25 000 лв. С решението, съдът е осъдил ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноси за държавна такса в размер на 50,00 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1 560,00 лв. В молба от 10.10.2022 г., депозирана преди последното по делото съдебно заседание, процесуалният представител на ответника е направил възражение относно размера на претендираното адвокатско възнаграждение. Съдът е докладвал молбата, но в решението си е пропуснал да го обсъди.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал.5 ГПК, при направено възражение относно претендирания размер на адвокатско възнаграждение, съдът следва да съобрази фактическата и правна сложност на делото, и ако счете, че то не се отличава с такава предвид останалите дела от този вид, да намали възнаграждението до минималните размери, предвидени в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В конкретния случай, делото не се отличава нито с фактическа, нито с правна сложност, поради което следва да се съобрази посочената Наредба. Следва обаче да се съобрази дали разноските, които се дължат са по реда на чл. 8, ал.1 или чл. 8, ал.2 от наредбата, като следва да се съобрази дали делото е с материален или без материален интерес. Настоящият съдебен състав намира, че приложима е разпоредбата на чл. 8, ал.1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, тъй като се оспорва решение, с което е отказано връщането на неоснователно платена държавна такса от 25 000 лв. Спорът е бил дали действително посочената сума се дължи като такса за издаване или продължаване на лиценз или не. Поради това и съдът приема, че делото е с материален интерес. В този смисъл, предвид разпоредбата на чл. 8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията преди измененията от 04.11.2022 г. /решението е постановено на 02.11.2022 г./, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. - 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. При интерес от 25 000 лв., възнаграждението е 830 лв. + 450,00 лв. = 1300 лв., на които е начислена сумата от 260,00 лв. за ДДС, тъй като адвокатското дружество е регистрирано по ЗДДС. /§2а от ДР на Наредба № 1/2004 г.

за минималните размери на адвокатските възнаграждения/.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав ненамира основание за изменение на решението в частта за разноските, като счита, че разноските правилно са определени съобразно разпоредбите за минималните възнаграждения при дела от този вид.

Мотивиран от горното и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от изпълнителния директор на НАП за изменение на решение № 6414/02.11.2022 г., постановено по адм.д. № 7558/2022 г. на АССГ, в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: